

Jonna Kuusiluoma

Holy Cross Nursing Home, Iso-Britannia 1.2-11.3.2016

Jo ammattikoulussa opintojen alettua sain kuulla kansainvälisen opiskelun mahdollisuuksista ja jälkeenpäin ajatus harjoittelujakson suorittamisesta ulkomailla palasi välillä mieleen. Siinä vaiheessa en kuitenkaan kokenut vielä olevani siihen valmis tiedon, taidon, tai uskalluksen suhteen. Myöhemmin kuulin kavereilta kertomuksia ja kokemuksia vaihto-opiskelusta – silloin tosissani ajattelin, että miksei minustakin olisi siihen. Greetan kanssa saimme tarkempaa tietoa vaihtoon liittyvistä asioista ryhmänohjaajaltamme, joka myös vahvisti mahdollisuuden, jos stipendit myönnettäisiin ja muutkin asiat hoituisi. Useampi vuosi opiskelua ja työssäoppimista takana antoi varmuutta lähteä tutustumaan uuteen kulttuuriin ja erilaisiin työskentelytapoihin.

Olin valmis ottamaan työssäoppimispaikan ihan mistä ulkomailta vain saisi - vaihtoehtona Iso-Britannia kuulosti omaan korvaani todella hyvältä. Sitouduin lähtemään alkuvuodesta kuudeksi viikoksi Englantiin ja paperihommat lähtivät hitaasti mutta varmasti rullaamaan eteenpäin. Apuraha kolahti tilille muutamaa viikkoa ennen lähtöä ja matkustussuunnitelma varmistettiin. Molemmat lennot olivat 1-2 tuntia myöhässä ja juna-aikataulun sovittamisessa tuli muutamia mutkia, mutta muuten matkat sujuivat hyvin.

Maanantaina iltapäivällä taksi saapui Holy Crossin pihaan ja kuski toivotti mukavaa reissua. Piha oli kaunis, siellä oli puutarha joka on kesällä varmasti upea ja kerrottiin että asukkaat osallistuvat sen hoitoon. Sisätilat olivat rakennuksen ympäristöä mukailleen siistit ja viihtyisät, ja sain todella lämpimän vastaanoton. Manageri lähti näyttämään minulle huoneeni ja kierreltiin rakennusta - nopealla tahdilla tuli informaatiota talon tavoista ja parhaani mukaan kirjoitin asioita ylös. Sovittiin että keskiviikkona aloitan työt.

Ei ole pelkkää puhetta, että brittiläiset ovat yleisesti ottaen todella ystävällisiä. Työnkaverit varmistelivat että viihdyn ja muutamat lähtivät vapaa-ajalla mielellään näyttämään kaupunkeja ja veivät kotiinsa vierailulle. Ihmisiin oli melko helppo tutustua ja monet olivat kiinnostuneita siitä millaista Suomessa on asua, opiskella ja työskennellä.

Ensimmäiseen aamuvuoroon mennessä rakennus tuntui vielä sen verran labyrinthilta että päädyin väärään kerrokseen ja työntekijät olivat vähän hämillään. Väärinkäsityksen selvittyä löysin oikean paikan ja yksi sairaanhoitajista otti minut mielellään mukaansa.

Päiväjärjestys oli suhteellisen selkeä. Aamuvuoro alkoi klo 7:50 ja iltavuoro klo 13:45, ja raportti kesti kymmenestä viiteentoista minuuttia jonka aikana käytiin kaikki n. 30 asukasta läpi – kuulumiset, terveydentilanmuutokset, haavanhoidot jne. Rapsan jälkeen katsottiin etukäteen tehdyt työryhmien jaot, ja opiskelijana minun ns. ohjaaja vaihtui lähes päivittäin. Ohjaus ei ollut ainakaan liian selkeää; ensimmäiseen huoneeseen mentäessä minulle kerrottiin suurin piirtein aamutoimien kulku ja sanottiin että tee niin kuin sinusta tuntuu parhaalta, ja aikalailta sitten itsenäisesti tein hommia alusta asti. Yleisesti ottaen päivät olivat rauhallisia, yhtä akuutimpaa päivää lukuun ottamatta kun eräs asukas menehtyi ja toinen joutui yön yli sairaalaan. Mitään sähköistä potilastietojärjestelmää ei ollut käytössä, vaan kaikki kirjaaminen tapahtui potilaskansioihin joissa oli ties minkä näköistä listaa ja lomaketta. Se ei minulle valitettavasti selvinnyt että miten toimittaisiin esimerkiksi tulipalon sattuessa kun kaikki potilaskansiot menetettäisiin.

Suurin osa työntekijöistä työskenteli Care Assistant –nimikkeellä, minkä koulutus kesti puolisen vuotta. Sairaanhoitajien koulutus oli pidempi ja siitä syystä suurin osa oletti minunkin opiskelevan sairaanhoitajaksi.

Ko. työpaikassa sairaanhoitajan tehtäviin kuului mm. lääkkeiden jaosta huolehtiminen, insuliinin pistäminen, haavanhoidot ym. ja Care Assistantit huolehtivat enimmäkseen perushoidosta.

Vuorossa saattoi olla yhdeksänkin työntekijää, joista suurin osa teki kuuden tunnin vuoroja, mutta päivittäin muutama jäi tuplavuoroon. Vuoroon sisältyi yksi 20minuutin kahvitauko ja useilla oli eväänä sipsejä tai suklaapatukoita. Ainoastaan tuplavuorolaiset pitivät ruokatauon.

Etenkin aamupesujen aikaan kävi selväksi ettei veden tulo ollut itsestäänselvyys, minkä suhteen tarvittiin joustavuutta sekä työntekijöiltä että asukkailta. Hygieniassa ja ergonomiassa huomasin puutteita Suomessa kokemaani verrattuna ja mielestäni Suomessa asiat on niiden suhteen hyvin - kokolattiamatoilla isot potilasnosturit olivat todella painavia ja hankalia liikuttaa.

Päivittäin kierrettiin jokaisen asukkaan luona aamupala-, lounas-, ja päivällislistan kanssa, jolloin asukkaat kokosivat ateriovaihtoehtoista mieluisen seuraavaa päivää varten. Listassa oli kaikki illalliskeitoista jälkiruokiin ja aamupalan murovaihtoehtoista leipien täytevalikoimiin. Teetä ja kakkua tarjottiin ruokailujen välissä.

Esteettisyyteen panostettiin. Sekä asukkaiden huoneet että yleiset tilat oli sisustettu kauniisti. Oleskelutila oli suuri. Näyttävän ruokasalin pöydillä oli puhtaanvalkoiset liinat ja niiden päällä aina tarkasti mietityt kattaukset. Lounaan ja päivällisen aikana soitettiin erilaisilta levyiltä musiikkia – asukkaat vaikuttivat viihtyvän ja sali täyttyi usein puheensorinasta. Mielestäni Suomessa useissa hoitolaitoksissa voisi mahdollisuuksien mukaan panostaa enemmän yhteisiin ruokailuhetkiin. Aktiviteettejä järjestettiin myös erilaisia lähes päivittäin. Joka viikko tuli uusi aktiviteettilista mihin sisältyi esimerkiksi taidetta, filmejä, joogaa, pelejä, musiikkia, messuja yms.

Kokemuksena vaihto-opiskelu oli todella opettavaa, ja jos myöhemmin ammattikorkeakoulussa on vaihto-opiskelumahdollisuus niin ehdottomasti menen jos pääsen. Kuuleman tai lukeman perusteella ei pysty tosissaan hahmottamaan toisenlaista kulttuuria, vaan täytyy mennä paikanpäälle ottamaan selvää miten asiat siellä hoituu. Käytäntö opettaa!